

چک دو هزار و ۱۰۰ میلیاردی وزارت کار برای خرید پرسپولیس به جای فوتبال، فکری به حال بازنشستگان کنید

رئیس مرکز تجارت جهانی ایران گفت: وزارت کار و دستگاه‌های زیرمجموعه به ویژه صندوق‌های بازنشستگی، اگر کارآمد و توانمند هستند، مرحمت فرموده به کار اصلی و تخصصی خویش بپردازند و سعی کنند حقوق بازنشستگان تحت پوشش را به موقع پرداخت کنند. به گزارش تسنیم، محمدرضا سبزه‌علی‌پور گفت: اخیراً شرکتی که تحت نظر وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است، چکی به مبلغ ۲ هزار و ۱۰۰ میلیارد تومان آماده کرده و درخواست خرید باشگاه پرسپولیس را داشته است. وی گفت: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و صندوق‌های زیرمجموعه این وزارتخانه اگر کارآمد و توانمند هستند، مرحمت فرموده به کار اصلی و تخصصی خویش بپردازند و سعی کنند حقوق بازنشستگان تحت پوشش را به موقع پرداخت و تلاش کنند تا هیچ بازنشسته‌ای پیش خانواده‌اش شرم‌منده و خجل نشود. لطف کنند فوتبال بازی کردن را به بخش خصوصی و افراد متخصص این رشته محول کنند! واگذاری سرخرابی‌ها آن هم با میلیون‌ها طرفدار در سراسر ایران با واگذاری یک شرکت مثل هفت تپه، ماشین‌سازی تبریز، هیپکو، ماشین‌سازی اراک، رشت الکترونیک و چندین شرکت و کارخانه دیگر واگذار شده که همگی به مشکل خورده‌اند، فرق دارد.

بزرگاری تجمع اعتراضی کارگران شرکت ملی حفاری

کارگران پیمانکاری شرکت ملی حفاری در اعتراض به وضعیت شغلی و ناامنی بسیار، دیروز یک تجمع صنفی برگزار کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران می‌گویند: خواستار برچیده شدن پیمانکاران و شرکت‌های تامین نیروی انسانی هستیم و انتظار داریم حذف پیمانکاران قبل از پایان سال محقق شود. این کارگران با بیان اینکه با وجود پیمانکاران، از امنیت شغلی و عدالت مزدی خبری نیست، می‌گویند: خواسته‌ما تبدیل وضعیت و انعقاد قرارداد مستقیم با خود شرکت است. سال‌هاست که این مطالبه را دنبال می‌کنیم اما هنوز به نتیجه نرسیده‌ایم.

پرستاران بیمارستان‌های شیراز تجمع کردند

پرستاران بیمارستان‌های شیراز، دیروز برای سومین بار در هفته‌های اخیر تجمع اعتراضی ترتیب دادند. به گزارش ایلنا، این پرستاران با بیان اینکه «کادر درمان چند بیمارستان شیراز نسبت به وضعیت نامناسب شغلی خود اعتراض دارند»، گفتند: این سومین بار است که در هفته‌های اخیر دست کار کشیده‌ایم و اعتراض صنفی ترتیب داده‌ایم. توقع ما این است که وزارت بهداشت به مطالبات قانونی ما تمکین کند. پرستاران شیراز، خواستار اصلاح تعرفه‌های پرستاری، افزایش کارانه و دستمزد و همچنین حذف اضافه‌کاری اجباری هستند.

تجمع کارگران پالایشگاه‌های پارس جنوبی ادامه دارد

کارگران پیمانکاری مجتمع‌های گاز پارس جنوبی روز شنبه (۱۹ اسفند) به روال هفته‌های گذشته مقابل ساختمان اداری پالایشگاه‌های پارس جنوبی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، بازنگری طرح طبقه‌بندی مشاغل، تغییر سیستم اقماری نیروهای اداری پشتیبانی به دو-دو یا همان ۱۴ روز کار و ۱۴ روز استراحت و ساماندهی وضعیت رانندگان استیجاری از جمله مهم‌ترین مطالبات این کارگران است. این اعتراضات ماه‌ها ادامه داشته و با وجود وعده‌های مسئولان، هنوز نتیجه‌ای حاصل نشده است. پیشتر «علیرضا میرغفاری»، رئیس هیأت مدیره کانون انجمن‌های صنفی کارگران پالایشگاه‌های گاز استان بوشهر، از تهدید برخی از کارفرمایان به تغییر خوابگاه کارگران و اخراج کارگران و گرفتن تست اعتیاد بدون رعایت کرامت انسانی، خبر داده بود و اعلام کرده بود که در جواب به اعتراضات، کارفرمایان چنین واکنشی نشان داده‌اند!

تعلل دولت در تعیین سبدهای حداقل معیشت به‌عنوان یکی از شاخص‌های اصلی تعیین حداقل دستمزد در شورای عالی کار، این روزها به یکی از گرایه‌های کارگران و فعالان کارگری تبدیل شده است. البته دولت‌ها همه‌ساله و صرف‌نظر از گرایش وزیری که در اس کار است، معمولاً برای کشاندن مذاکرات به روزهای آخر اسفند، در این امر تعلل می‌کنند اما به نظر می‌رسد امسال سبدهای حداقل معیشت بسیار دیرتر از سال‌های قبل در حال نهایی شدن باشد و تعیین تکلیف آن به دهه سوم اسفندماه امسال موکول شده باشد.

این در حالی است که اعضای شورای عالی کار می‌گویند، میزان سبدهای ضروری خانوار کارگری که حجم آن هر ساله توسط انسیتو تغذیه ایران تعیین می‌شود، امسال شامل کالری کمتری به نسبت سال گذشته شده و گویا نظر دولت قرار است سفره غذایی کارگران به طور رسمی و علنی بیشتر از گذشته آب‌برود.

دولت قصد آجمز کردن کارگران را دارد

«عبدالله وطن خواه»، فعال کارگری و کارشناس روابط کار، در رابطه با علل تعلل دولت در تعیین سبدهای حداقل معیشت اظهار کرد: این موضوع چندان جدید نیست و معمولاً تعلل در تعیین حداقل دستمزد و کشاندن آن به روزهای آخر اسفند به این دلیل است که با قرار گرفتن زمان اعلام آن در ابتدای عید نوروز، امکان واکنش کارگران و فعالان کارگری به تصمیمات دولت‌ها سلب شود. تعلل بیشتر دولت نسبت به گذشته در تعیین و محاسبه سبدهای در همین چهارچوب قابل تحلیل است.

وی افزود: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با این نوع اقدامات تلاش می‌کند صورت مسأله را پاک کند و تفاوتی در اصل اجحافاتی که در حق کارگران می‌رود، در اثر نوع کنش‌ها ایجاد نخواهد شد. شبیه همین رفتار را در

اخراج عضو کارگری شورای عالی کار که توسط خود همین وزارتخانه تأیید شده و نماینده‌های تندرو و کاملاً مستقل از سوی کارگران هم نبوده، در ماه جاری شاهد هستیم. علت آن نیز تنها به خاطر آن است که شخص اخراج شده بیش از سایر نمایندگان بر بخشی از مطالبات گسترده موجود پافشاری کرده است.

وطن خواه: تعلل در تعیین حداقل دستمزد دو کشاندن آن به روزهای آخر اسفند به این دلیل است که با قرار گرفتن زمان اعلام آن در ابتدای عید نوروز، امکان واکنش کارگران و فعالان کارگری به تصمیمات دولت‌ها سلب شود

وطن خواه تصریح کرد: استدلال دولت همچنان بر همان پاشنه همیشگی «تورمز بودن افزایش حداقل دستمزد» می‌چرخد که در سال‌های گذشته نیز تکرار شده بود. آنها این استدلال را از طریق رسانه‌های پر قدرت و متکثر هوانا کارفرمایان و صاحبان سرمایه که چند دهه بر همین موضوع پافشاری کردند، در جامعه نیز تسری دادند. این در شرایطی است که کارگران فاقد توان تبلیغاتی و رسانه‌ای هستند تا نشان دهند از لحاظ علمی، میزان مطالبه‌های کارگران طبق همین قانون کار موجود درباره دستمزد دارند، تورمز نیست. این فعال کارگری با تأکید بر اینکه روند دولتی شدن تعیین حداقل دستمزد در سال‌های اخیر تشدید شده، گفت: همان‌طور که در مورد تامین اجتماعی، روند دولتی شدن با تغییر ساختار

دولت سیزدهم همانند ناکامی در کنترل بازارهای طلا و ارز، در بازار کار هم شکست خواهد خورد

تعلل در تعیین سبدهای معیشت، مارش تعیین دستمزد

هیات امنایی آن ادامه یافته، در موضوع دستمزد نیز شاهد اعمال قدرت هر چه بیشتر دولت در تعیین این نرخ هستیم یعنی همان‌طور که دولت به مرور بر منابع و اموال تامین اجتماعی از طریق افزایش بدهی خود چنگ انداخته، شاهد همین دخالت‌گری در تعیین انداز سفره کارگران نیز هستیم.

اقتصاد دستوری به مناسبات مزدی هم ورود کرده است

علیرضا حیدری، نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری نیز در رابطه با تعلل در بررسی سبدهای حداقل معیشت خانوار کارگری گفت: مجموعه صحبت‌هایی که جستجو و گریخته از سوی مسئولین دولتی مطرح می‌شود، گویای روندی است که می‌خواهند در جلسات شورای عالی کار نیز به صورت ضربتی تداوم یابد. برای مثال شاهد این هستیم که «منظور»، رئیس سازمان برنامه و بودجه، ملاک افزایش حقوق و مزایای تورمز تورمز موجود، بلکه تورمز انتظاری سال آینده معرفی می‌کند.

وی افزود: همین اقادر جای دیگری از بحث خود صحبت از محدودیت‌های دولت برای افزایش حقوق و مزایای واقعی است که دولت‌مانند موضوعی که وی اتخاذ کرده، به گونه‌ای رفتار می‌کند که گویی مزدی که کارگران قرار است از بخش خصوصی، پیمانکاران و صاحبان سرمایه بدون ارتباط با دولت دریافت کنند، از جیب دولت بگیرند! از سوی دیگر شاهدیم که یک نماینده کارفرمایان به شکلی عریض‌اندازی می‌کند که اصلاً شورای عالی کار چه حقی دارد که سبدهای معیشت تعیین کند؟ حیدری ادامه داد: وقتی همه اظهارات

کارفرمایان و نمایندگان دولت را مانند یک پازل کنار هم قرار می‌دهیم، این شباهت پیش می‌آید که گویی قرار است به صورت دستوری و دست‌نشانده، رقمی برای افزایش مزد که از قبل در نظر گرفته شده اعلام شود و با توجه به اندکی وقت روزهای پایان سال، همان رقم تصویب شود.

نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری با اشاره به روند دستوری شدن تعیین حداقل دستمزد و کنار رفتن اصل سه‌جانبه‌گرایی، اظهار کرد:

حیدری: اقتصاد با فرمول‌ها، منطق و اعداد کار می‌کند

واژ آرزوها و اهداف ذهنی سیاست‌گذاران تبعیت نمی‌کند. چاره‌ای جز تعامل با عوامل اقتصادی ندارند و می‌توانند علیه آنان وارد مجادله شوند. همان‌طور که بازار ارز و طلا و تابلومات آن در عمل تابع دستورات بانک مرکزی و وزارت اقتصاد نبوده و روند خود را طی می‌کند، دستور در حوزه دستمزد و تعیین میزان حداقلی آن از طریق قدرت دولتی نیز چیزی را حل نمی‌کند و تنها وضعیت را بدتر می‌کند. این موضوع به قدری بدبختی است که حتی دنیای سراسر مابعداری موجود نیز پذیرفته که نمی‌توان یک طرفه به سود دولت و کارفرمایان و بازار چیزی را به

تمام شواهد حاکی از آن است که شورای عالی کار قرار است نهادهای کم‌قوه‌تر از گذشته شود یعنی همان روندی که با تحمیل سبدهای ۱۳ میلیون تومانی توسط وزارت اقتصاد به شورای عالی کار در سال گذشته رخ داد، گویی قرار است در پایان امسال به شکل دستوری تری تکرار شود. این کارشناس اقتصادی با اشاره به تبعات دستوری شدن تعیین دستمزد و خارج کردن فرآیند تصویب حداقل مزد از چهارچوب چانه‌زنی گفت: حتی اگر دولت موفق شود آن رقمی که خود برای افزایش حداقل دستمزد در نظر گرفته را مدنظر قرار دهد، نتایج آن را مانند امسال در بازار کار خواهیم دید. بالاخره هر عملی عکس‌العملی در پی دارد. امسال با افزایش ۲۷ درصدی مزد شاهد بودیم که بسیاری از واحدهای تولیدی کارگر پیدا نمی‌کردند و روند مهاجرت نیروی کار ماهر و نیمه‌ماهر به سوی مشاغل کلاب، خویش‌فرمای و حتی کشورهای همسایه شروع شد.

وی اضافه کرد: با این رفتار دولت سال گذشته شاهد بودیم که با وجود ادعای افزایش اشتغال، نرخ مشارکت اقتصادی کاهش پیدا کرد. ادامه سناریوی «فریز مزدی» در اتاق فکر دولت و کارفرمایان همچنان این روند را بیش از گذشته تشدید خواهد کرد.

حیدری تصریح کرد: تغییر ترکیب اعضای کارگری شورای عالی کار به شیوه دستوری گویای آن است که روند نمایشی‌سازی سه‌جانبه‌گرایی در شورای عالی کار تشدید شده و به نظر می‌رسد دیگر مذاکره مزدی روندی یافته که هر چه بیشتر به نقطه مطلوب دولت (یعنی تعیین دستوری مزد) نزدیک می‌شود. در واقع تعلل دولت در تعیین سبدهای معیشت مارش تعیین دستوری دستمزد است!

نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری تأکید کرد: اقتصاد با فرمول‌ها، منطق و اعداد کار می‌کند و از آرزوها و اهداف ذهنی سیاست‌گذاران تبعیت نمی‌کند. چاره‌ای جز تعامل با عوامل اقتصادی ندارند و می‌توانند علیه آنان وارد مجادله شوند. همان‌طور که بازار ارز و طلا و تابلومات آن در عمل تابع دستورات بانک مرکزی و وزارت اقتصاد نبوده و روند خود را طی می‌کند، دستور در حوزه دستمزد و تعیین میزان حداقلی آن از طریق قدرت دولتی نیز چیزی را حل نمی‌کند و تنها وضعیت را بدتر می‌کند. این موضوع به قدری بدبختی است که حتی دنیای سراسر مابعداری موجود نیز پذیرفته که نمی‌توان یک طرفه به سود دولت و کارفرمایان و بازار چیزی را به

همین نهادهای صوری که در رتبه‌بندی جهانی بسیار پایین رده‌بندی می‌شوند نیز چندان کارکردی ندارند چرا که از ساختار محکم و استاندارد قانونی برخوردار نیستند بنابراین نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم این نهادها قدرت چانه‌زنی داشته باشند.

وی افزود: دولت‌ها در ۳۰ یا ۴۰ سال اخیر، چندان اعتیایی به نهادهای صنفی نکرده‌اند. دولت‌ها اغلب تمامیت‌خواه هستند و سلیقه‌ای بر خورد می‌کنند. به همین دلیل هم چون حقوق کارگران در ایران توسط دولت تعیین می‌شود، شرایط بسیار سخت است. فلسفه تشکیل دولت این است که بتوانند جامعه را بر اساس نیازهای مردم اداره کنند. این وظیفه اصلی در همه دولت‌هاست که به شکلی عمل کنند که نتیجه‌ای به جز رفاه، آسایش و آرامش مردم نداشته باشد. حتی توسعه کشورها، مبتنی بر تامین رفاه و سعادت بشری است. اخیراً رئیس سازمان برنامه و بودجه سخنی مطرح کرده که بسیار عجیب است. وی گفته که نرخ دستمزد را بر اساس نرخ «تورمز انتظاری» تعیین خواهیم کرد.

این حرف چند اشکال اساسی دارد. اول اینکه ما هیچ وقت طبق نرخ تورمز دستمزد تعیین نکرده‌ایم. سال گذشته، حدود تورمز نزدیک ۵۰ درصد بود و ما حداقل دستمزد‌ها را حدود ۲۷ درصد افزایش دادیم. در سال‌های پیش نیز چنین وضعیتی را شاهد بودیم و تورمز رسمی یا تورمز واقعی که در جامعه مشاهده می‌کنیم، بسیار فاصله‌دارند بنابراین سخن منظور از این جهت عجیب است که به جای تکیه بر آمارهای رسمی و مشخص به دنبال این است که روی پیش‌بینی‌های سال آینده و وعده‌های دولت، دستمزد تعیین شود. در سال گذشته نیز وزیر کار دقیقاً وعده داد که تورمز کاهش پیدا خواهد کرد و در نتیجه بر همین اساس دستمزد‌ها را تعیین کردند اما وعده‌ها محقق نشد.

نشده و بعد آن تا به امروز ناقص پرداخت شده است. طبق اظهارات وی، اعتراضات صنفی کارگران برای مسئولان شهرستان شوش و حتی استان خوزستان عادی شده و واکنشی از خود نشان نمی‌دهند. با این حال کارگران چاره‌ای جز ادامه اعتراضات صنفی تا رسیدن به حداقل بخشی از مطالبات خود در آستانه سال جدید ندارند.

دولت درباره موضوع حقوق کارگران واقع‌بینانه‌تر خورد نمی‌کند

این کارشناس حوزه کار و کارگری گفت: واقعا امیدوی افزایش چشمگیر مبلغ دستمزد کارگران وجود ندارد و این نگرانی وجود دارد که دست کارگران خالی بماند. متأسفانه کارگران قدرت چانه‌زنی لازم برای مقابله با تصمیمات دولت را ندارند. بدون شکل‌های کارگری مستقل، آزاد و دموکراتیک، امکان پیگیری حقوق کارگران در ایران، امکان‌پذیر نیست. این یک واقعیت است که در دنیا رخ می‌دهد و از دستاوردهای بشری است. در کشورهای توسعه‌یافته، فعالیت و مانور سبدهای کارگری به رسمیت شناخته شده و آنها با قدرت به فعالیت خود ادامه می‌دهند اما در ایران چنین چیزی وجود ندارد و

کند. وی افزود: در حال حاضر برآوردهای غیر رسمی در حوزه خط فقر، بین ۲۲ تا ۲۵ میلیون تومان است. بر اساس آنچه که در ماده ۴۱ قانون کار آمده، سبدهای معیشت که یک تعریف مشابه و دقیقی از خط فقر است، وقتی بین ۲۲ تا ۲۵ میلیون است، توقع می‌رود که دستمزد‌ها به همین اندازه و برای تامین حداقل‌ها افزایش پیدا کنند. قطعاً با توجه به رقم ۷ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان دستمزد فعلی بسیار دور از تصور است و نمی‌توان دولت را مجاب کرد در حد ۲۲ تا ۲۵ میلیون تومان. دستمزد‌دهار افزایش دهد. نرخ تورمز نیز بر اساس اعلام مرکز آمار، حدود ۲۲ درصد است. همه اینها نشان می‌دهد که رقم دستمزد باید بیشتر از ۶۰ الی ۷۰ درصد افزایش پیدا کند اما گفته‌ها و عملکرد دولت در ماه‌های اخیر، نشان می‌دهد که توجهی به این موضوعات ندارد و با اجبار روی رقم‌هایی توافق خواهد شد که مجلس برای

اعتراض کارگران آبغای شوش وارد پنجمین روز شد

به گزارش ایلنا، یکی از این کارگران گفت: بعد از گذشت پنج روز اعتراض صنفی برای وصول مطالبات مزدی و بیمه‌ای، هیچ مسئولی پاسخگوئی مطالباتمان نیست.

کارگران اداره آب و فاضلاب شوش در انتقاد به آنچه بی‌توجهی کارفرما به وضعیت مطالبات مزدی و بیمه‌ای خود می‌خوانند، صبح دیروز (۱۹ اسفند) کار را متوقف کرده و در محوطه محل کار خود تجمع کردند.